

Sygn. akt III KO 124/19

POSTANOWIENIE

Dnia 19 listopada 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Rafał Małarski

w sprawie **S. B.**

skazanego za przestępstwo z art. 197 § 3 pkt 2 i 3 k.k. i in.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej, na posiedzeniu bez udziału stron,

w dniu 19 listopada 2019r.

wniosku skazanego o wznowienie postępowania zakończonych prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 20 listopada 2018r., sygn. akt II AKa (...),

utrzymującym w mocy wyrok Sądu Okręgowego w B.

z dnia 12 grudnia 2017r., sygn. akt III K (...),

p o s t a n o w i ł:

**odmówić przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania
wobec jego oczywistej bezzasadności.**

UZASADNIENIE

Sąd Apelacyjny w (...), wyrokiem z 20 listopada 2018r., utrzymał w mocy wyrok Sądu Okręgowego w B. z 12 grudnia 2017r., na mocy którego S. B. został skazany na karę 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności za popełnienie czynu zabronionego z art. 197 § 3 pkt 2 i 3 k.k. w zw. z art. 200 § 1 k.k. i art. 201 k.k. w zw. z art. 12 k.k. W sprawie nie wywiedziono kasacji.

S. B. zażądał wznowienia postępowania zakończonych prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...), wnosząc o przesłuchanie świadków, których zeznania potwierdziłyby jego niewinność.

Wniosek okazał się bezzasadny w stopniu oczywistym i podlegał oddaleniu w trybie art. 545 § 3 k.p.k.

Przed wszystkim pismo skazanego nie zawierało argumentacji, która pozwoliłaby na powiązanie treści złożonego przez S. B. wniosku z podstawami wznowienia postępowania, o których mowa w art. 540 § 1 pkt 2 lit. a k.p.k. Autor wniosku, żądając przesłuchania wskazanych w piśmie świadków, nie uprawdopodobnił nawet w najmniejszym stopniu zasadności żądania wznowienia postępowania i ograniczył się do kwestionowania prawidłowych ustaleń faktycznych w sprawie. Nie uszło uwagi Sądu Najwyższego, że zeznania R. G. były podstawą ustaleń faktycznych Sądu *meriti* i uzupełniały relację pokrzywdzonej, a ocena tego dowodu spotkała się z aprobatą Sądu odwoławczego. Jednocześnie treść wniosku skazanego analizowana w korelacji z aktami sprawy wskazywała, że żadną miarą nie można było przyjąć, iż przesłuchanie M. Z. oraz śledczych pozwoliłoby stwierdzić, że S. B. nie popełnił czynu albo jego czyn nie stanowił przestępstwa lub sprawca nie podlegał karze. Ustalenie, że autor wniosku upatrywał szansę wzruszenia zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego postępowania w podjęciu kolejnej próby zakwestionowania prawidłowości procedowania organów wymiaru sprawiedliwości, uczyniło jego żądanie bezzasadnym w stopniu oczywistym.

Mając na względzie, że okoliczności wskazane przez S. B. nie mogły nawet hipotetycznie stanowić podstawy do wszczęcia postępowania na podstawie art. 540 § 1 pkt 2 lit. a k.p.k., Sąd Najwyższy, bez wzywania strony do uzupełnienia braków formalnych, odmówił przyjęcia wniosku w trybie art. 545 § 3 k.p.k.

as